

Martin Möldener. Någonstans hittas någonting.

Recito förlag.

Martin Möldener har redan gett ut ett flertal diktsamlingar. Med en röst som svänger mellan Bruno K Öijer, Gunnar Ekelöf och Lars Lerin matar han fram dikt efter dikt som om tillvarons alla ögonblick blir granskade med poesins öga. "Någonstans hittas någonting" är en vag positionsbestämning. Denna vaghet följer in i dikterna: "att sökandet snurrar sig inåt till något slags sanning". Det bekymrar nu inte författaren: "Det gör ingenting absolut ingenting att det är obegripligt så länge det är vackert". Inte säker på att jag håller med till hundra procent.

Två miljöer återvänder Martin Möldener ofta till; staden och naturen. Den förra i sjaskiga drag med narcissism och självupptagenhet. Den senare med lugna och försonande förtecken. Då och då möts dessa miljöer i korta ögonblick: "det blåser vitsippor i tunnelbanan en älva med förstorinsglasmun blåser ut sitt liv i tunnelmynningen skänker alla trötta resenärer en gudagåva av munfull natur". Ibland blir språket säkert hos Möldener: "troget vatten vittrar sönder mot kompromissovillig sten rinner bort mot tristessen".

Enda problemet är omfånget. Det är alldeles för mycket dikter. Martin Möldener behöver nog välja mellan kvalitet och kvantitet i nästa samling. För den kommer säkert. Där finns ingen vaghet.

Jakob Carlander